

nogen særlig Trang for Publikum til at kunne finde dem i hvert enkelt Registreringskontor. Jeg stønner derfor ikke rettere, end at Regeringen har set rigtigt ved at forelægge Forslag om, at denne Forpligtelse til i Distrikterne at føre Skøde- og Pantebogsprotokoller endelig kan bortfalde, idet jeg dog maa bemærke, at det vilde have været ikke ukorrekt, om Forslaget havde været forelagt saa betids, at det kunde have været vedtaget inden 1ste Januar. Samtidig dermed er det ogsaa foreslaaet, at Forpligtelsen til at føre et lokalt Kederiregister skal bortfalde, og efter de Oplysninger, der ere givne, og efter at der i Aarene, siden Loven er traadt i Kraft, ikke til Distriktskontorerne er kommet nogen Begæring om Udskrift af disse Register, og til Hovedkontoret kun 3 saadanne Begæringer, synes der heller ikke at være nogen Nødvendighed for at saa saadanne lokale Kederiregister førte. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at Lovforslaget, som det er forelagt, vedtages af det høje Ting.

J. Sage: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede foregaaende Taler. Ærede Medlemmer, som den Gang vare til Stede, ville erindre, at da Loven var kommen fra det andet Ting, ventede man sig overordentlig meget af de Bekvemmeligheder, det skulde medføre for Befolkningen og Skibssejere, at de i Distrikterne kunde gaa op og undersøge Registerne og finde, hvad de vilde. Det blev saa sat igennem ved den højtærede Justitsministers Medvirkning, at der i Loven for dette Punkts Bedkommende blev sat en Frist af 3 Aar for ikke at overvælde Kontorerne med aldeles unyttige Skrivelser, og jeg kan derfor kun udtale min Glæde over, at den højtærede Minister den Gang tiltraadte og bistod disse Bestræbelser, saa at man har befriet Landets Administratorer for unyttigt og derfor skadeligt Arbejde. Jeg maa altsaa meget indtrængende anbefale dette Lovforslags Vedtagelse.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds (Bertelsen)

m. fl. forelægge Forslag til Lov om Understøttelse til gamle Krigere.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertelsen [Vejle Amts 5te Valgkreds]): Det Lovforslag, som jeg paa Medforslagsstilleres og egne Begier skal tillade mig at forelægge for det høje Ting, er Forslag til Lov om Understøttelse til gamle Krigere fra 1848—50 og 1864. Meningen med Lovforslaget er at understøtte de gamle Soldater, som ikke kunne komme ind under Invalideunderstøttelsen eller Alderdomsunderstøttelsen, og hvis økonomiske Gvne er saaledes reduceret, at de vanskelig kunne frigøre sig for Fattigvæsenet. Jeg synes, det er en Skam, naar de Mænd, der maatte vove alt, den Gang det gjaldt Kampen for Fædrelandet, skulle ende deres Dage paa Fattigaarden. Jeg mener, det er galt, og jeg tror heller ikke, det danske Folk ser anderledes paa det. Jeg tror, at det gerne vil give denne Understøttelse. Vi finde nu kun grumme faa af dem, men hist og her i hver Kommune sidder der dog en enkelt en, som er noget nær lige paa Nippet til at gaa ind under Fattigvæsenet, hvis han ikke allerede er der. Det er disse Forhold, der har givet mig og mine Medforslagsstillerne Tanken om at fremkomme med dette Forslag. Jeg skal fremdrage et enkelt Eksempel fra min Nabo Kommune. Der er en Mand, som har været med i 1848—50 og ogsaa i 1864. Denne Mand har søgt Invalideunderstøttelse, saa længe jeg har været Rigsdagsmand. Saa vidt jeg ved, ligger hans Andragende endnu hos Finansministeren, men jeg tror, at saaledes som Invalideloven er, vil han ingen Understøttelse kunne faa. Denne Mand ejer et Hus med en Gæld paa 300 Kr., og der hører en Skp. Land til det. Han kan ikke komme ind under Alderdomsforsørgelsesloven, fordi han allerede den Gang Loven kom havde faaet saadan noget som et Læs Brændsel til Sul af Fattigvæsenet, og det er opført som Fattighjælp. Nu faar han 40 Kr. om Aaret i Fattigunderstøttelse. Den har han, men Sogneraadet siger, at hvis han ønsker mere, skal han paa Fattigaarden, og det vil han ikke under nogen som helst Betingelse. Nu kan enhver selv gøre Kegneshyttet op. Den Mand, der sidder med et Hus med 300 Kr.s Gæld og med kun 1 Skp. Land, og som faar en Understøttelse af 40 Kr. om Aaret, han maa lide baade Nød og Savn, og det gør han i højeste Grad. Han er en stræbsom og ædruelig Mand; men han er gammel og kan ingen Ting udrette, saa det er sørgeligt at se. Det er af Hensyn til saadanne Tilfælde, vi